

בש"פ 7255/22 - פלוני נגד פלונית, פלונית, מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7255/22

כבוד הרשות קרן אוזלאי

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נ ג ד

1. פלונית
2. פלונית
3. מדינת ישראל

המשיבות:

**בקשת המבקש מיום 31.10.2022 למתן ארכה
להגשת עrr; תשובה המשיבות 1-2 מיום
9.11.2022**

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להגשת עrr על החלטת בית המשפט המחויז לפי חוק מגבלות על חזרתו של עבריין בגין סבב נפגע העבירה, התשס"ה-2004 (להלן: החוק). המבקש הורשע בשתי עבירות של מעשה מגונה בנסיבות מחמירות ובעבירה נוספת ניסוין לביצוע מעשה מגונה. לקראת סיום מאסרו, המשיבות 1 ו-2 הגיעו בקשה להטלת צו המגביל את חזרתו לסביבתן לפי החוק. בית המשפט קמא קיבל את בקשתן והטיל צו המונע מה המבקש להTEGROR, לשחות או לעבוד בתחום היישוב שבו גרות המשיבות 1 ו-2, ואשר בו גרים גם הווי המבקש, וזאת במשך 30 חודשים.

עמוד 1

לפי תקנה 8 לתקנות מגבלות על חזרתו של עבריין מין לסייעת נגע העבירה (דרכים ומועדים להגשת בקשה להטלת מגבלות ולדין בה), התשע"ד-2014, המעוד להגשת ערער הוא 30 ימים מיום ההחלטה. החלטת בית המשפט קמא ניתנה ביום 13.9.2022 והבקשה דן (לרובות הערער) הוגשה ביום 31.10.2022. על כן המבקש נדרש להארכת מועד.

בקשה נטען כי בשל קושי של הסניגור ביצירת קשר עם המבקש, לא עלה בידו לעדכנו כי התקבל אישור מטעם הסניגוריה הציבורית להגשת ערער, וכן לא עלה בידו לקבל את עדמותו הסופית ביחס להגשת הערער. עוד נטען כי מיד עם יצירת הקשר, הסניגור שקד על הגשת הערער. המבקש טען עוד באמצעות סניגורו כי קיימת אפשרות של ממש כי הערער יתקבל והחלטת בית המשפט קמא תבוטל או תציגו במידה ניכרת. כאמור, לבקשה צורף גם הערער לגופו, ובו הועל טענות שונות לגופה של ההחלטה, לרבות באשר לעצם ההחלטה להורות על הרחקת המבקש, כמו גם על כך שנitin היה להטיל מגבלות מצומצמות ומידתיות יותר.

המשיבות 1 ו-2 השיבו לבקשתו. לטענתו, המבקש היה מיוצג לאורך ההליך, טען שהוא חף מפשע, לא נטל אחריות על מעשיו ואמר שאין לו צורך בשירותי הרשות לשיקום האסיר. מכאן, נטען כי סיכוי הערער להתקבל קולושים. כמו כן, נטען כי המבקש ידע על זכותו לעורר על ההחלטה ובחר להגיש את הערער לאחר המועד. המשיבות 1 ו-2 הוסיפו כי התנהלות זו מלמדת על כך שה המבקש לא לוקח אחריות ואינו מתחשב בסבלן של נפגעות העבירה, שאף לא שולם להן הפיצוי שהוטל על המבקש. המשיבות 1 ו-2 הוסיפו כי מאחר שה המבקש אינו עובד הוא לא יכול לטען לפגיעה כלכלית, וכי יש לו קרובוי משפחה המתגוררים במקומות שונים בארץ. לעומת זאת, המשיבות 1 ו-2 הציגו חוות דעת שמציניות באופן ברור שמאז שחרורו ממאסר חלה הידרדרות במצבו וביכולתו לתפקיד.

שקלתי את טענות הצדדים. אכן, כפי שציינו המשיבות 1 ו-2, הבקשה מעוררת קושי. הטענות בדבר קושי ביצירת קשר עם המבקש נתענו בנסיבות ולא פירוט באשר לניסיונות שבוצעו והסיבה שהተעורר קושי ביצירת הקשר. בנוסף, לא הובהר בבקשתה מדוע לא הוגשה בקשה להארכת מועד טרם חלוף התקופה, וזאת, בשים לב לעובדה שלא ניתן היה לקבל את עדמת המבקש. לצד האמור, מהבקשתה עולה כי נדרש הליך של קבלת עדמת הסניגוריה באשר לעצם הגשת הערער, ואפשר שחלק מהעיכוב נבע מכך. נתתי דעתני בהקשר זה גם לטיבו של ההליך, שיש לו מאפיינים פליליים ואזרחיים (ראו, בש"פ 7057/09 פלונית נ' אלמוני, בפסקה 22 להחלטה (13.12.2010)), לפרק הזמן שבו הושטו מגבלות על המבקש, וכן לארכה, הקצרה יחסית, שנדרשה להגשת ערער. בכלל נסיבות אלה, ומובילו שנעלו מעניין טענות המשיבות 1 ו-2, מצאתי ליתן הארכת מועד עד למועד שבו הוגש הערער בפועל. טענות המשיבות 1 ו-2, שהתייחסו בעיקר לגופו של הערער, יוסיפו ויעמדו להן גם בדיון בערער לגופו.

המציאות מתבקשת לפתח הליך מתאים ולתיק בו את הودעת הערער, וכן את החלטתי זו. הטיפול בהליך ימשך כסדר.

ניתנה היום, י"ט בחשוון התשפ"ג (13.11.2022).

קרן אוזולאי, שופטת
רשמת

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

